

Recensie: Tine en Pieter Embrechts ★★★★****

CC Merksem
donderdag 28 januari 2021

foto © CC Merksem

Recensie:

Neen, crowded was het house niet van Cultuurcentrum Merksem van waaruit Tine en Pieter Embrechts hun concert live streamden. 'Empty house. Full Facebook' klonk het bij die twee nadat ze het prachtige '4 seasons in one day' van Crowded House gezongen hadden en beider stemmen in kopstem wondermooi bij elkaar pasten zoals dat enkel kan bij broers en zussen. Pieter en Tine knipoogden daar ook naar, al bij de start van de stream toen we ze backstage van de 'show'trap zagen komen, de gang van het Cultuurcentrum in om dan langs de foyer, even de handen te ontsmetten aan deur naar de concertzaal en zo uiteindelijk het podium opgingen met een cameraman in hun kielzog. Het typeert de ongedwongen, gemoedelijke, ja zelfs wat zelfrelativerende sfeer die het duo voor de vele kijkers thuis â€ live keek er meer dan 1.000 man (wat goed is voor 2 gevulde concertzalen in Merksem), 24 uur na uitzending was de stream al ruim 18.000 keer bekeken op Facebook â€ in petto hadden. Zeker, bij momenten was het soms wat druk en â€ dat wisten de twee ook wel â€ de bindteksten aan de lange kant, maar globaal genomen kunnen we wel stellen een zeer knap optreden gezien te hebben. Ook de kijkers thuis dachten er zo over, dat bewijzen de vele (extreem) positieve reacties op het sociaal medium. Na de John Lennon tribute, bevestigt CC Merksem dus ook dit jaar erg straf uit de muzikale livestreamhoek te komen.

Terwijl Pieter koos voor rijmen en dichten zonder zijn gat op te lichten na songs met bijvoorbeeld: 'Dankuwel Jacques Brel' en 'Dankuwel Bill Withers ook al ben je niet meer with us.' of bizarre vertalingen als 'I rest my case', 'Ik rest mijn kaas', ging Tine voor kanshebbers als nieuw woord of uitdrukking van het jaar zoals in: 'Dank aan iedereen van de streamingdienst' en 'Vrouwen, we zitten allemaal in hetzelfde uitgroeischuitje' (nu de kappers al maanden dicht zijn door de coronacrisis n.v.d.r.). Kortom: van die belofte dat vooral Tine niet te veel zou praten, ook omdat zo'n livestream niet te lang mag duren en er anders kijkers afhaken, kwam niet veel in huis. En het is maar de vraag of de twee daartoe in staat zouden zijn als er ooit een volgende stream zou komen.

Heerlijk was dan weer Tines zelfrelativering toen ze een tip voor de moderne vrouw gaf: gekleurde klevertjes plakken op een synthesizer die je helpen bij het begeleiden van een song en zo 'ontmaskerd' werd door de kijkers. Pieter haalde van zijn kant zijn personage Ramon even boven voor ie 'Les yeux de ma mère' van Arno inzette, dat ie opdroeg aan alle mama's, die de 'koninginnen van de suppositoire' zijn volgens Hintjens. 15 à 16 weken had Tine zelf haar 4 zonen, 2 pubers en 2 kleuters thuis tijdens de eerste lockdown vorig jaar. Sindsdien heeft ze het grootste respect voor al wie dagdagelijks met kinderen werkt: 'het is de zwaarste job, maar ook de allermooiste' zei ze daar over.

Als kind al wou ze ooit met haar broers Pieter en bassist Bert optreden. De twee maakten in hun jonge jaren deel uit van The Hitchhikers, dat vooral rond het Mortselse bekend was, maar vanaf Vremde al niet meer. Tines rol bleef toen beperkt tot cassetjes verkopen of gitaren stemmen terwijl ze met hen wou muziek maken. Pas in het laatste jaar op Herman Teirlinck en wanneer ze een budget op tafel kon leggen, kreeg ze de twee zo ver om haar te begeleiden voor haar muziekprogramma. In Merksem zette ze haar broer dus even heerlijk op zijn plaats door te stellen dat het al ver gekomen was dat als ze met haar broer(s) muziek wou

maken daarvoor geld op tafel moest leggen of het ganse land in lockdown zou moeten zijn. Touché!

Het fraaie Free fallin' van 'Trompetti en de Vaartkevers' (Tom Petty & The Heartbreakers n.v.d.r.) voorzagen Tine en Pieter Embrechts zelf van een fade out â€“ 'ja, je moet tegenwoordig alles zelf doen' zei Tine tussendoor â€“ terwijl ze niet veel later het nummer weer helemaal opentrokken. Aan dynamiek dus geen gebrek tijdens dit leuke concert waar ook Tines kippen naar verluidt naar aan het kijken waren. Openen deden de twee overigens met Blood Sings van Suzanne Vega waarna Pieter en Tine Embrechts de lage regionen van hun stem opzochten in 'You've got a friend' van Carole King, wat we tot een van de eerste hoogtepunten van de set rekenen. Van Simon & Garfunkels 'America' ging het over in het in Jukebox 2020 vaak aangevraagde 'Van God los' van Monza dat ze ook op Zomer van Antwerpen eens gespeeld hebben en daar blijkbaar een diepgelovige toeschouwer niet vrolijk maakte. Het nummer werd in Merksem in sommige zinnen ook parlando gebracht wat voor een fraaie afwisseling zorgde.

Hoewel er vanaf dan wel eens een camera in beeld kwam en Pieter de start van Jacques Brels 'Voir un ami pleurer' moest hernemen â€“ 'Oei, dat gaan we nog eens doen', vond Tine dat laatste gegeven vooral goed: 'De mensen beseffen nu dat het echt live is' klonk het. Toegegeven, zo'n echte live stream waar schoonheidsfoutjes in steken, verkiezen ook wij boven fake livestreams die ofwel met een kleine vertraging uitgezonden worden, of gewoon eerder ingeblikt en gemonteerd werden. Het spontane is er dan wat af, en net dat behoorde ontegensprekelijk tot de meerwaarde van dit concert van Tine en Pieter Embrechts. Je kreeg het gevoel mee aan de keukentafel te zitten kijken naar hoe broer en zus wat zitten te zwetsen met elkaar en een tiental liedjes zingen. Héérlijk in zijn eenvoud en erg dicht bij zichzelf bleven ze zodat het concert veel naturel in zich had.

Op muzikaal vlak uitte zich dat bijvoorbeeld in wat freewheelen. Toen Pieter even leek te kiezen voor '99 Luftballons' van Nena in plaats van zijn eigen 'Tweegevecht' of wanneer de twee in 'Nobody puts baby in the corner!' â€“ 'I carried a water melon' 'Do you love me' van The Contours een percussion break staken met een beatboxende Pieter en een op schellenraam begeleidende Tine een streep 'Push it' van Salt-n- Pepa integreerden, zag je gewoon hoeveel spelplezier ze daarmee beleefden.

Groter kon het contrast niet zijn met het prachtige 'Sometimes it snows in April' van Prince dat ze opdroegen aan een goede vriend die ze vorig jaar verloren: Tom Hautekiet en bij uitbreiding Â gericht was aan al wie in deze moeilijke tijden, zeker nu er slechts 15 man aanwezig mag zijn op een begrafenis, iemand moest laten gaan. Tine voorzag de song van beelden in de projecties. Ze stond er terecht op dat Pieter de zaak bleef vollullen tot ze haar laptop weer aan de praat gekregen had. Toms laatste affichebeeld werd zo alsnog op het einde getoond: 'Alles komt goed'.

Zo is dat. En hoewel Tines agenda voor dit ganse jaar naar verluidt helemaal leeg is, hopen we voor haar en bij uitbreiding de ganse cultuursector dat die laatste zin van Tom straks mag uitkomen.

< Bert Hertogs >

De setlist:

Blood sings â€“ Suzanne Vega
You've got a friend â€“ Carole King
America â€“ Simon & Garfunkel
Van God los â€“ Monza
Lean on me â€“ Bill Withers
Les yeux de ma mère â€“ Arno
Free fallin' - Tom Petty & The Heartbreakers

Voir un ami pleurer / Een vriend zien huilen â€“ Jacques Brel
Tweegevecht â€“ Pieter Embrechts
4 seasons in one day â€“ Crowded House
Sometimes it snows in April â€“ Prince
Do you love me â€“ The Contours

Bis:

Shallow - Lady Gaga /Â Bradley Cooper